

[Oluf Pedersen.]

til en årlig ydelse af 0,2 pct. til administration og 1 pct. i afdrag. Det vil i virkeligheden sige, at i det tilfælde, det er en børnerig familie, en familie med tre børn eller derover, yder man et rentefrit lån på helt op til 30 000 kr., og pengene hertil skaffer staten ved at optage statslån til en effektiv rente af nær ved 6 pct.

Nu vil man spørge: Hvad sker der så herved, og hvad sker der, når staten i Marshall-lån låner penge ude til lavere rente, end den selv giver? Der sker efter min mening ganske simpelt det, at pengeudpumpningen fra statens side til lav rente tvinger nationalbanken til at sætte en højere diskonto, end den ellers ville have gjort, for at holde vort pengevæsen i orden. Det vil med andre ord sige, at den stadige udpumpning til lav rente betyder, at flere penge flyder over til højfinansien i form af en højere rentefod her i landet, d. v. s. at det er de rige, der skummer fløden. Det er den politik, som i første linie radikale og socialdemokrater går ind for her i rigsdagen, men til hvilken de har fået venstre og konservative til at slå følge.

Når det ligger sådan, tror jeg, det var rigtigt, at vi fik det problem undersøgt i en sagkyndig kommission, for jeg tror ikke, man kan fortsætte på den måde. For låntagerne er statsfinansiering en tvivlsom fordel, for det bliver dyrere at bygge som følge af de billige lån, og det, de skal have herudover, kommer de til at give en forholdsvis høj rente for. Den øvrige finansiering sker til en højere rente, end det ellers ville være sket, og så kommer hertil, at de pågældende som skatteydere skal være med til at betale en højere rente.

Som sagt, jeg tror, at man bør tage dette problem op, men man bør tage det op på en grundigere basis, end det er foreslået fra det radikale venstres side, således at undersøgelsen ikke alene kommer til at omfatte landbruget, men hele spørgsmålet om realkredit. Jeg tror, det var naturligt, om vi tog det op, for jeg synes, det er helt urimeligt, og statsfinansieringen kan ikke fortsætte.

Indenrigs- og boligministeren (Aksel Møller): Jeg har blot en enkelt bemærkning at gøre til det ærede medlem hr. Oluf Pedersen. Det er ikke min mening på dette tidspunkt at gå ind i en stor diskussion om byggeriets finansieringsforhold, og det er heller ikke min

hensigt at nedsætte nogen kommission, som i virkeligheden kan komme til at spærre mulighederne for at gennemføre en ændring af boligstøtteleven, når den nu udløber i rigsdagssamlingen 1953—54. Jeg kan derfor ikke følge det ærede medlems opfordring til at lade den kommission, der her er stillet forslag om, få sit kommissorium udvidet ud over de punkter, som forslagsstilleren har nævnt. Iøvrigt vil jeg sige om det ærede medlems indlæg i dag, at skønt en del af det var sandt, var der dog alligevel mange konklusioner, som jeg ikke kan være enig med det ærede medlem i.

(Kort bemærkning).

Oluf Pedersen: Jeg vil indrømme, at hvis den højtærede minister og rigsdagens medlemmer iøvrigt var klar over problemet i forvejen, var der ingen grund til, at jeg gik ind for, at der skulle nedsættes en kommission om det, men jeg tror dog, den højtærede minister kommer til at give mig ret i, at spørgsmålet om finansiering og rentehøjde, og hvordan de unge kommer til, ikke er spørgsmål, hvorved man kan holde landbrugets vilkår ude fra det øvrige. Der er ingen tvivl om, at det dyre byggeri, man i dag har ved oprettelse af husmandsbrug, står i forbindelse med statens finansiering af det øvrige byggeri. Sådan hænger det sammen.

Ordføreren for forslagsstillerne (Aage Fogh): Der er sikkert ikke nogen i det høje ting, der er i tvivl om, at det er meget omfattende problemer, vi er kommet i gang med at drøfte, men jeg tror ikke, det tjener noget formål, at vi fortsætter i aften. Derimod vil jeg gerne tillade mig at foreslå, at vi afbryder forhandlingerne og henviser problemet til behandling i et udvalg på 15 medlemmer. Jeg vil gerne sige på mit partis vegne, at vi ville ikke have noget imod, om udvalget kom til det resultat, at kommissoriet burde udvides. Når vi har sat denne grænse ved landbruget, er det, fordi forslaget står i forbindelse med andre forslag, som vi har fremsat samtidig, men hvis ministeren vil gå med til det og udvalget finder det betimeligt, kan vi ikke have noget imod, at vi foretager en udvidelse, for det er et kæmpeproblem, der er tale om.

Formanden: Der er stillet forslag om, at forhandlingen afbrydes, og at forslaget